

at kunne gjøre Noget, der formeentlig ikke vilde virke uheldigt. Det er de Herrer bekendt, at Dyrslægepraxis i Almindelighed staaer Enhver fri; men at kun de examinerede, eller, som de sædvanlig kaldes, autoriserede Dyrslæger tør befatte sig med smitsomme Sygdomme. Udvalget har derfor anseet det for ønskeligt at knytte et dertil sigtende Forslag til en Form, hvorved man saae sig istand til at faae et Slags Mandtal over de Dyrslæger, der skulde staae til det Offentliges Disposition. Det er bekendt, at en Mand, der i sin Tid har underkastet sig Dyrslægeexamen, og senere er indtraadt i en privat borgerlig Stilling, er det Offentlige ikke berettiget til at disponere over. Derimod troer Udvalget, at man maaskee er berettiget til at forudsætte — jeg siger maaskee, thi det er mig ikke aldeles klart — at de, der ville benytte den udelukkende Afgang til den vigtigste Praxis, skulle paatage sig Forpligtelse til at være til det Offentliges Disposition med Hensyn til de Forordninger, man ved smitsomme Sygdomme stiller til dem. Det er til en vis Rettigheds Udøvelse, at man troer, der er fuld Beføjelse til at knytte visse Forpligtelser, især da Loven gaaer ud paa at fastsætte et efter Omstændighederne meget anstændigt Vederlag derfor, og der ikke er mindste Tvivl om, at enhver Dyrslæge med Fornøielse vilde gaae ind paa en saadan Bestemmelse, selv om det stod ham aldeles frit. Dernæst har Udvalget troet, at de skulde autoriseres af det Offentlige derved, at der udeliveredes Protokoller til enhver Dyrslæge, der vilde benytte den omtalte Ret; han tør ikke udøve denne Ret uden at have legitimeret sig for Amtmanden og erholdt Anerkendelse af denne Legitimation, og derfor har man autoriseret Protokoller til dette Brug, som altsaa — om jeg saa tør sige — skulde træde istedetfor Bestallinger, og hvori enhver Forretning, han udførte, skulde tilføres. Paa denne Maade har Udvalget troet, at der kunde bringes en bestemtere Ordning ind i dette Forhold, ligesom det ogsaa utvetydigt er udtalt, at enhver Dyrslæge, der saaledes frivillig havde indgaaet en Contract med det Offentlige, ogsaa var forpligtet til for det Første at være til Politimesterens og Amtmandens Disposition, saa-

snart denne eventuelt ikrafttrædende Lov forbrede hans Tjeneste, og for det Andet at holde sig den Instrux efterrettelig, der vil blive ham meddeelt af Indenrigsministeriet, idet Udvalget aldeles maa tiltræde Lovudkastets Anskuelse, at Loven kun kan samle de almindelige Bestemmelser om det Offentliges Retlige overfor Private ogsaa med Hensyn til smitsomme Sygdomme, men at man derimod skal udstøde af Lovgivningen Alt, hvad der ikke hører dertil, og som nu tager sig høist besynderligt ud i en Lovsamling, hvor det ikke hører hjemme, men derimod henlægge det i Instruxen; og selv mange Ting af, hvad der nu findes i Lovgivningen, bør ikke engang kunne komme ind i en saadan Instrux, men egue sig snarere til at optages i Lærebøger og til mundtlig Behandling ved Forelæsninger paa Veterinærskolen. Det vilde være fuldkommen konsekvent, at Loven gjør Dyrslægerne det til Pligt at holde sig en saadan Instrux efterrettelig, da det er Indenrigsministeren, der skal tilvejebringe en saadan fra de rette Sagkyndige og meddele den i en behørig let overskuelig Form, i hvilken Instrux der da maatte optages ikke just udtrykkelige Bestemmelser, men dog Bink om den Fremgangsmaade, som er brugt ved flere Leiligheder og uden Tvivl ikke er den mindst hensigtsmæssige. Der, hvor der skulde være megen Fare paa Jærde, kunde der da fra Statens Side og nærmest vel fra Sundhedsraadets Side udsendes Folk af særdeles Dygtighed, som altsaa kunde supplere, hvad der maatte mangle af Dygtighed og fremfor Alt hvad der maatte mangle i Kræfter.

Det bliver altsaa at paalægge Dyrslægen at holde sig de Ordre efterrettelig, der i saa Fald maatte gives af stige Personer, hvorved det udtrykkeligt blev udtalt — og det er det, som henføres under Loven — at fra det Dødblik, en Saadan efter Regjeringens Ordre indfinder sig paa et Sted, indtræder han i alle Dyrslægens Rettigheder, men paa den anden Side heller ikke i flere, saa at hvad han kan foreskrive eller anordne maa paa samme Maade gaae igjennem Politimesteren, som i ham kan finde en paalideligere Støtte for sin Virksomhed, end han idetmindste paa nogle Steder vil